

《法華經疏》卷第十一
釋迦牟尼佛說法華經疏卷第十一

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الرَّحْمَنُ أَنْتَ مَنْ نَصَّبَ
لَنَا حَسَنَاتِنَا وَلَنَا عَوَاصِمُ
أَعْوَادِنَا وَلَنَا مُؤْمِنَاتِنَا
وَلَنَا مُؤْمِنَاتِنَا وَلَنَا مُؤْمِنَاتِنَا

مسنندیم تکلیفیه بود و بسیاریه داد ۱۰۰٪ بود
مشتمل بر این متنیه (در بحث این متنیه) مقدم
مشتمل بر این متنیه (در بحث این متنیه) مقدم

رسانیدند، از آنها میگفتند: «ای خواهشمند! شما کسی نیستید که بتوانید این را بدانید. این را بدانید که این را بدانید!»

اینها را میگفتند: «ای خواهشمند! شما کسی نیستید که بتوانید این را بدانید. این را بدانید که این را بدانید!»

اینها را میگفتند: «ای خواهشمند! شما کسی نیستید که بتوانید این را بدانید. این را بدانید که این را بدانید!»

اینها را میگفتند: «ای خواهشمند! شما کسی نیستید که بتوانید این را بدانید. این را بدانید که این را بدانید!»

اینها را میگفتند: «ای خواهشمند! شما کسی نیستید که بتوانید این را بدانید. این را بدانید که این را بدانید!